

Книга-бестселер
Оповідання Л. С. Моргана

Вдодма

Оповідання Л. С. МОРГАН

Обкладинка: Оділь Сільва Діас

Перекладач: Марина Гайналій

Це вигадана історія. Її мета – розважити людей.

Імена, персонажі, місця та події є уявою автора.

Будь-яка схожість між цими аспектами є чисто випадковою.

УСІ ПРАВА ЗАХИЩЕНО

Заборонено зберігати та/або відтворювати будь-яку частину цього твору будь-якими засобами, матеріальними чи нематеріальними, без попередньої письмової згоди автора.

Порушення авторських прав тягне за собою цивільну та кримінальну відповідальність.

Оповідання Л. С. Морган

Захоплююча і драматична історія, яка викликає в нас глибокі почуття і важливі запитання. Ми відправляємось у спогади 8-річної дівчинки і до місця її болючих, але водночас цінних спогадів: до її дому.

Ключові слова:

Сім'я

Драма

Сімейна драма

Травма

Возз'єднання

Прощення

ВДОМА

За луками, за полями з вічнозеленими кущами в коричневій землі та квітами кульбаб, які розкидають своє насіння на вітер, далеко за тіннями великими дерев зі стиглими плодами та пташиним співом, був будинок. Це був не просто будинок. Це був дім. Дім, де ми відчували, як любов пахне спеченим рано-вранці кукурудзяним хлібом і бездоганно навощеною, обпаленою цементною підлогою, це босі ноги дитини, яка постійно відчувала ейфорію, і дві пари ніг дорослих жінок.

Мій дім, моє житло, моє фортеця... Я могла б нескінченно перераховувати назви того місця, де я прожила перші вісім років свого дитинства, і яке було раптово вирвано від мене під звук мого крику та пронизливого плачу дитини, яка на той момент не розуміла причин вимушеного переїзду.

Багато разів я тікала через багатолюдний, брудний і жахливий район, у якому жила. З третьої спроби, у віці дванадцяти років, мій дідусь придумав спосіб як тримати двері на замку. Але я продовжувала дивитися крізь вікно сьомого поверху на місто, будинки, автомобілі і вантажівки, що їздили по жвавому проспекту. І слухала шум, сильний шум, що доповнював цей сірий і безвиразний сценарій.

Я намагалася знайти хоч якийсь знак дороги додому і розчаровано дивилася на зниклий образ бажаного поля, стежки з квітами, мого старого дому.

Я сумувала за сонцем, яке заливало мою кімнату рано вранці, за котом, який шкутильгав і завжди стрибав на моє ліжко, ще до того, як

півні заспівають. Кудяхтання курчат, які чекали на кукурудзу, яку ми з мамою кидали їм вранці. Моя мама Ніна.

Я закриваю очі і бачу, як вона сміється через мою незграбність, через мої витівки, коли я бігала за курчатами і намагалася їх зловити; вона обійняла мене, поцілувала і показала тварин у нашому куточку любові. Її ніжні теплі руки гладили мої щоки, вона любила довго розчісувати моє темне хвилясте волосся.

Її руки – частина мого найяскравішого спогаду. Теплі руки, що заплітають моє волосся. Холодні руки лежать на її грудях. Я думала, що вона просто спить, і мені знадобився час, щоб зрозуміти, що вона не прокинеться; коли я зрозуміла, я заплакала. Тихий плач, ріки сліз. Я уявила, що її поховують біля великого джамболану, бо саме там ми втрьох проводили багато часу на імпровізованих пікніках на скатертині з малюнками чашок і чайників. Мама Ніна, мама Луїза і я.

Я так і не дізналася, чи там поховали маму Ніну. Це не те, що дитина повинна знати, але ця дитина багато чого не знала. Я не знала тоді, коли мама Ніна лежала у ліжку, а жінки в чадрах стояли з свічками в руках, чому незнайомі чоловіки витягли мене звідти, з рук мами Луїзи, яка плакала і міцно тримала мене. Саме в цю мить мій мовчазний плач став пронизливим, а за ним маленькі ніжки билися й штовхали сильні руки, що тримали мене. Я ніколи не забуду останній образ мами, яка плаче, останній дотик її пальців і як жорстоко нас розлучили.

You've Just Finished your Free Sample

Enjoyed the preview?

Buy: <http://www.ebooks2go.com>